

Protokol

sepsaný dne 22. března 1946 o hod. 13, v kanceláři velitelství stanice 1 v Brně, ul. Divadelní č.6 s *Olga Františkou* v o u, nar. 18.3.1926 v Dědovom, okres Berehovo, do Lidečka, okr. Uher. Brod příslušnou, české národnosti, dcerou Františka a matky Ireny roz. Gozdagové, bytem v Brně, ul. Wilsonovo náměstí č.2, ve věci potřeby stání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů, dle dekretu prezidenta republiky.

Jmenovaná byla napomenuta, aby mluvila pravdu a vypovídá:

S gestapákem Janem Jandou seznámila jsem se v Horní Lidči na nádraží, v nádražní restauraci asi v měsíci červenci 1944 a ne jak on udává za jízdy vlakem z Horní Lidče do Vsetína. Není rovněž pravdou, že jsem s jmenovaným byla v hostinci na Vsetíně na Spici. Jest však pravdou, že jsem s ním jela z Horní Lidče do Valašského Meziříčí, kde jsme společně přenocovali v soukromém bytě, kde jsme spali společně na jedné posteli. Podotýkám, že jest pravdou, že po příjezdu kritického dne z Valašského Meziříčí do Vsetína, šla jsem sama do hostince na Spici, kde jsem delší dobu čekala a ježto Janda dlouho nepřicházel dle ujednané domluvy, jsem z hostince odešla a čekala jsem na něho venku, až se později dostavil. Po jeho příchodu odebrali jsme se na nádraží ve Vsetíně, odkud jsme jeli do Valašského Meziříčí, kde jsme společně přenocovali, jak shora uvedeno. Příštího dne jeli opět spolu z Val. Meziříčí na Vsetín, kde Janda vystoupil a já jsem jela sama do Horní Lidče.

Po této době jsem se s Jandou sešla asi pětkrát v Horní Lidči na nádraží, kde jmenovaný konal službu. Není pravdou, že jsem s ním jela autem do Zlína, je však pravdou, že jsem s ním jela vlakem do Polanky a odtud společně autobusem, já do Bratřejova a on pokračoval v jízdě dle jeho udání do Zlína. Není pravdou, že jsem se s Jandou ve Zlíně sešla téhož dne večer, ale jest pravdou, že jsem se s ním sešla téhož dne odpoledne ve Zlíně, kde jsme měli ujednáno se sejít. Přiznávám, že téhož dne jeli společně do Valašského Meziříčí, kde jsme přenocovali na nádraží v prázdném vagoně. Příštího dne jsem odešla do Horní Lidče, nepamatuji se však, zda se mnou jel také Janda.

Podotýkám, že Janda vždy se mnou mluvil česky. Popírám, že jsem se mu svěřila, že jsem partyzánkou. Rovněž popírám, že jsem s Jandou se stýkala asi 2 měsíce, jest však pravdou, že jsem se s ním stýkala po dobu asi jednoho měsíce. Také není pravdou, že jsem byla Jandou uporozněna, že jest na mne vydán zatykač a abych byla opatrnou. Věděla jsem, že Janda jest Němec a člen gestapa u pohraniční policie v Horní Lidči. Janda mě nikterak nedal najevo, že se obává, aby nebyl prozrazen, že se se mnou stýká. Ježto jsem byla varována hostinským / jehož jméno neznám / v Horní Lidči, odešla jsem začátkem měsíce srpna 1944 na Slovensko, kde jsem vstoupila do partyzánské brigády, které velel major Popov. Od té doby jsem se s Jandou více nesešla.

S Jandou jsem se seznámila za tím účelem, abych se snadnějším způsobem mohla přejít moravsko-slovenské hranice, v tehdejší době silně hlídané a obsazené jak německými, tak slovenskými pohraničními orgány. Bylo také mým úmyslem a snahou od Jandy se dozvědět politické neb vojenské věci, kterých bych mohla jako partyzánska později využít. Toto jsem prováděla s vlatního popudu.

Protokol byl vyslyšancou přečten, shledán správným, uzavřen a podepsán.

Vyslyšající:

Josef Mareš
mag.

Zapisovatel:

Dolce J. J. J.
5. 3. 1946

Svědék:

Jan Janda

Vyslyšaná:

Olga
Františková